

Bolo raz malé dievčatko a volalo sa Viki.
Malo úžasnú izbičku, ktorá vyzerala skôr ako
malé kráľovstvo koníkov.
Na poličkách oddychovali celé stáda plyšových
poníkov a zo stien sa na ňu dívali farebné kone,
nakreslené farebnými pastelkami.
Viki poznala všetky plemená,
vedela, aký chvost má arabský kôň,
aj akú hrivu má poník.
Ale všetko to boli len obrázky,
ktoré nežili a nedýchali.
Často sedávala pri okne,
pozerala na oblohu a predstavovala si,
že je tam stádo bielych koní,
s ktorými raz bude cválať o preteky.